HEIMHUG

Lagsavis for U.L. Daggry, Alteren

Nr. 1 - Januar 1998

Lederens Leder

Hei alle sammen, og takk for sist.
Etter som dette er min siste leder i HEIMHUG vil jeg benytte anledninger til å takke for meg. Det å ha fått lov til å være leder i U.L.Daggry så pass lenge som jeg har fått, har for meg føltes som en ære. Men nå er tiden inne til å takke for seg og overlate styringen til yngre og mere kreative krefter.
U.L.Daggry er for tiden et oppegående ungdomslag med en aktiv stamme av tillitsvalgte. Både idrettsgruppa og teatergruppa har vært svært aktive , likeledes har huskomiteen og redaksjonskomiteen gjort jobben sin til alles tilfredshet og KVEN VEIT er populært som aldri før.
Hvis jeg skal trekke fram noen spesielt uten å fornærme andre så må det være basarkomiteen som år etter år kommer opp med kjempe resultater. Det er mye takket være dem at økonomien til lager er så pass bra som den er.

Skal jeg trekke fram noe som ikke er fullt så gledelig så må det være oppslutningen om våre soareer. I år måtte vi avlyse høstsoareten og det var dårlig oppslutning om julesoareten. Hva dette skyldes er ikke godt å si, men hvis noen har tanker omkring dette så meddel oss dem sånn at vi kan bli bedre .

Alteren står foran kanskje den største utbygging noen sinne og mange mennesker vil flytte hit og følgelig bli brukere av Steinrøys. Her ligger en stor utfordring for ungdomslaget i årene framover. Men med god støtte og entusiasme fra oss som allerede bor her er jeg overbevist om at det vil gå bra.

Til sist vil jeg få takke for meg som leder i U.L.Daggry, takk til alle som har vært med i tillitsverv av forskjellig art og sist, men ikke minst vil jeg ønske U.L.Daggry lykke til videre.

Med hilsen Lars Forsbakk

SOARE SESONGEN ER OVER FOR DENNE GANG.

Vi har på ny avsluttet en vellykket julesoare, og som vanlig var det stor stemmning og bare positive festdeltakere å se.

Tradisjonen tro så ble det servert svinesteik med tilbehør og på følgende god musikk ut i de små timer som ble besørget av Arnes Efterfølgere. Dog i en noe forkortet versjon denne gang, men de fram førte allikevel god og dansbar musikk. Trekkspilleren var i Belfast og kunne derfor kun framføre sin musikk via kassettspiller.Det gikk selvfølgelig litt utover di som er mest glad i gammeldans, men det virket som att fleste parten var fornøyd allikevel. Jeg vil påstå att Arnes Efterfølgere er blant di beste musikerene i sin sjanger, og det tror jeg at mange er enig med meg i så jeg vil uten tvil si at de er velkommen tilbake til Alteren og Steinrøys ved en senere anledning. Og da får vi håpe at de stiller opp som ett komplett band.

Soarean på Alteren er ei salig blandin av ung og gam.... ehm og ikke fult så unge personer og det er bra å se att ulike genrasjoner kan møtest og ha det artig i lag og ikke at det blir slik att ungdommen og gamlingan er for seg selv.

Soareen er noe som jeg gleder meg til lang tid i for veien. Å få kommeseg på e ordentelig "bøgdafest" innimellom. Det er jo også en flott måte å treff naboan og andre kjente, for det blir vel ofte slik at folk blir sittende heime og ser på teve

Selv om det var en trivelig soare med mange feststemte deltagere så er det ikke til å stikke undere en stol att det var ledig nesten 30 plasser på festen.For bare to år tilbake så kunne man opperere med ei reserveliste på 25 - 30 personer. Og det er synd for ikke bare går det utover økonomien til ungdommslaget, men også stemningen kan bli litt daffere med få festdeltakere .I tillegg er det tragiskt å ha ett stort flott ungdomshus som en kan risikere blir mindre i bruk.Og det er heller ikke spesielt sosialt å sitte på hver sin haug i stedenfor å samlest på bøgdas storstue.

Hvorfor har det blitt slik, i år ble det heller ikke arrangert høstsoare på grunn av for liten oppslutning.

Det ble diskutert litt om årsaken til denne utviklingen og mange er enige i att måten som påmeldingen foregår på er litt uheldig. Mange har ikke anledning til å komme seg på butikken for å melde seg på og tar det muligens som en selvfølge att det er utsolgt til om ettermiddagen når de kommer hjemm fra arbeid. Før om årene så har det hvert ett faktum att alle billettene har blitt solgt unna på ett par timer om morgenen den første påmeldingsdagen. I år så ble omtrent alle de 100 deltakerene meldt på den første timen, og senere nesten ingen. Og siden det er slik er det sansynlig at de fleste tar det som en selvfølge att det er utsolgt på formiddagen. Muligens så er det for kort frist fra det blir sendt ut innbydelse og til påmeldingsfristen.Folk må få bedre tid på å områ seg.

Annonser tidligere med en påminnelse like før og ha på meldingen på Steinrøys en ettermiddag, for eksempel i seks tiden. Det vil bli det beste for alle. Folk kan melde seg på når de fleste har anledning og ungdomslaget vil få bedre økonomi. Så får vi alle håpe att allerede til høsten så blir det så stor oppslutnig att det igjen blir arrangert soare.

Begeistring og optimisme er de to fettene som får livet til å gå videre.
ukjent

Man går aldri så langt som når man ikke lenger vet hvor man vil hen.
Voltaire.

Loven

av Arnulf Øverland

Din gjerning skal vitne for deg. Din høyre hånd
skal ikke visne i hansker og gylne bånd!
Hold ordet hellig, for vit at ordet er ånd!

Vi reiser tomhendt en dag. Du skal også avsted.
Berike ditt hjerte, så du kan ha noe med!
Vær tro mot din ungdom, så du kan gå bort i fred!

Noe er større enn deg. Det er berge med sne.
Der er dyrere ting enn ditt liv. Du skal kjempe for det!
Men du skal ikke trampe på den som er sunket i kne!

Du eier ikke din bror.
Du skal ikke eie din nabos hjem og jord!
Du skal dele med noen, når du har dekket ditt bord!

Du skal ikke elske alle, det volder besvær,
men tenke så langt du rekker på dem du står nær.
Og for din egen skyld skal du holde en annen kjær!

Hedre din mor og ditt barn, at det hedrer seg selv,
så ikke ditt barn blir en feig og forsiktig trell,
og han ikke må leve altfor lenge og vel!

Du skal ikke stille dig opp ved den rikes grind!
Han åpner sin kjøkkendør. Du skal ikke gå inn!
Du skal ikke selge sannhet. Den er ikke din!

Du skal ikke dømme den som er sunket i slam!
Du skal si til ditt hjerte: Denne gang var det ham.
Og så kan du bøye ditt hode i sorg og skam.

Du skal ikke bære sverd under hvite klær!
Du skal ikke si: Jeg er skyldfri! Si hvem du er!
Klædt eller naken røper du ditt begjær!

Du skal ikke selge for penger din nestes brød!
Du skal ikke forråde ditt hjerte og ikke din elskedes skjød!
Du skal dø, når du volder død!

ALTEREN SKYTTERLAG 50 ÅR

7. November ble det arrangert jubileumsfest i anledning Alteren skytterlags 50 års jubileum.Ungdomslaget stilte med festkomitè og stelte i stand festmiddag til over 50 gjester. Jubileumskake og kaffe ble servert etter på. Festen foregikk ut i de små timer med go musikk fra en cd. spiller.

Mange taler ble holdt etter middagen og lagets formann Arnstein Remmen holdt en kort redegjørelse for lagets historie.
Blomster og jubileumsmedaljer ble overrakt til oppnevnte æresmedlemmer av skytter laget for lang og hederlig insats
Æresmedlemmene er: Martin Alternes
Arnold Gullesen
Gunnar Gullesen
Magnor Heien
Terje Kristensen

Vi gjengir her deler av et hefte som ble laget i forbindelse med jubileumsfesten, Her får vi innsikt i lagets virke fra det ble stiftet.

FORORD

Det frivillige norske skyttervesen i Norge ble etter vedtak i stortinget, stiftet i 1893. Bakgrunnen var nok å at det gjennom historien har vist seg at når landet kom i en krigssituasjon, var det viktig at folk kunne behandle våpen. I fredstid utviklet dette med skyteferdighet seg til å bli en sport i likhet med annen idrett, der ferdigheter ble sett opp til og belønnet.
Også her i bygda var våpen brukt i fra de tidligste tider, og det gikk gjetord om de som var god til å skyte. Men våpen var i første rekke et nødvendig redskap brukt til jakt.
Men så kom siste verdenskrig med okkupasjonsstyrker og der våpen var makt. Ja kanskje for noen eneste mulighet til å overleve.
Under denne tiden var det forbundet dødsstraff å besitte våpen, og mangt et gevær var gjemt på de lureste steder. Det sier seg selv at det ikke gikk an å drive noen organisert skyting.
Men det var nok mange unge menn, ja for menn var det, som så frem til den dagen at børsa kunne graves frem igjen.
Så etter at krigen var slutt, og den var kommet litt på avstand, ble Alteren Skytterlag stiftet den 2. mars i 1947.

STIFTELSEN AV SKYTTERLAGET

Søndag den 16. februar 1947 var det et møte på «Steinrøys» der man ville søke å få startet et skytterlag for Alteren og omegn. 17 interesserte hadde møtt opp. Det ble her nedsatt en arbeidskomite bestående av Martin H. Alternes formann, Per Røberg, Ingvald Snasen, Egil Stormo, Holger Sletten, og Torleif Almli som sekretær. Disse skulle arbeide med saken og finne en passende skytebane mm..
Søndag den 2. mars ble holdt konstituerende generalforsamling. En herr Bardal fra Mo var til stede for å besvare spørsmål.
Lagets navn ble bestemt til å være Alteren Skytterlag.
Det første styret besto av:

Formann.....: Martin H. Alternes
Nestformann..: Egil Stormo
Styremedl.....: Holger Sletten
« : Ingvald Snasen
« : Arthur Forsbakk

I et senere styremøte ble Ingvald Snasen valgt til kasserer, og Holger Sletten valgt til sekretær.
Kontingenten ble fastsatt til kr 10,- pr år.

Den 30 november ble den første øvelsesskytingen avholdt i Lillealteren. Her deltok det 20 mann «som blev aktive 30 skuds skyttere».

SKYTEBANENE

Det første baneanlegget som ble forsøkt å få bygget lå i Engan mellom Storhågen og Stupforsflåget.
Første gang det nevnt arbeid på skytebane er i et styremøte søndag 22 mai 1948.
Første gang det skal arbeides med banen er etterfølgende onsdag.
I årsberetningen for 1949 står det at anvisergraven på 300 meteren er gravd ut, og er på ca. 18 meter. Dette gir plass til 4 doble skiver.
I 1950 står det at 100 meteren er omtrent ferdig og at det er satt opp stativ for 13 skiver. Det var utført 144 arbeidstimer på banen.
Arbeidet med å få banen ferdig drar ut i tid. Det var den gang som nå vanskelig å få folk til å møte på doninger. I 1952 fikk Gunnar Gullesen i oppdrag å arbeide på banen for kr. 3,- pr. time.
Denne banen lå i et område med ustabil leire, og anvisergravene ville stadig rase sammen.
Allerede i 1952 begynte man derfor å se seg om etter et nytt område for et skytebaneanlegg, og på årsmøtet samme år ble det vedtatt å bygge en ny skytebane på Djupdalen der banen ligger i dag. Det ble også vedtatt å kjøpe skogen som sto på området for å bruke tømmeret til å bygge hus av. Etter en diskusjon for og i mot ble det vedtatt å ikke bygge overbygde standplasser.
I 1953 ble banen flyttet til Djupdalen. Det meste av skogen er hugget og det planert standplass. Det er satt opp 6 doble skiver på 300 meteren, og 4 skiver på 100 meteren. Til dette har de nyttet materialene fra den gamle skytebanen.
Tømmeret som ble hugget, og som det var meningen at det skulle bygges hus av, ble skåret til material og lagret. Men ved årsmøtet i 1956 valgte man å se bort fra tidligere vedtak om å bygge skytterhus. I stedet ble det i 1957 satt opp det huset som står den dag i dag , og som helt til nå har vært nyttet til lages «skytterhus» og som skivebu. De overskytende materialer ble solgt.
Fram til 1973 er det ikke gjort noen større arbeider med banen. Banen synes å vært brukt jevnlig. Det har vært problemer med å vedlikeholde skyttergravene. Treverk har råtnet og masse har seget inn. Dette gjorde at det varierte med hvor god stand banen var til en hver tid. Fra 1973 og frem til 1984 var det så godt som ingen aktivitet, og skytterbanen forfalt.
I 1984 ble laget vekt opp igjen, og det ble bestemt at skytebanen skulle forandres og bygges opp på nytt igjen. Standplassen ble flyttet ca. 100 meter nordover, grava ble der den tidligere grava hadde vært. Det lengste skytterholdet ble da 200 meter. 100 metersbanen ble der den hadde vært.

Det tok allikevel et par år før byggingen startet, men i 1986 kom arbeidet i gang, og skog ble hugget, standplasser ble planert, og veier bygget.
I 1987 fortsatte arbeidet med baneanlegget. Skivestativ ble kjøpt av Mo skytterlag fra banen på Kjempheia som ble stengt. Og i motsetning til de tidligere banebyggingene, ble det denne gangen bygd overbygde standplasser. Disse ble ikke ferdig før i 1988.
Men å bygge en skytterbane er ikke gjort over natta. Første stevnet ble avholdt på «nybanen» i 1989, men banen ble vel ikke gjort helt ferdig for til Norgescupen som vi var med å arrangere i 1991.
Det er i dag 16 skiver på 200 meteren og 12 skiver på 100 meteren.

Når man ser tilbake er det dette med dugnad og arbeide med baneanlegg som har vært vanskelig å få til. Tross dette, og at det er ting som har tatt tid, har i dag Alteren Skytterlag et baneanlegg som man kan være stolt av.

SKYTING OG RESULTATER.

Den første organiserte skytingen fant sted i Lillealteren hos Nils Langvann den 30 november 1947. Der deltok det 20 skyttere « som blev aktive 30 skuds skyttere». De første årene før man fikk skytebane, var det avholdt flere feltstevner med god deltakelse. Det vil si at det deltok 15 - 20 mann. Alle fra bygda.
I 1949 var det 40 aktive skyttere, mens det i 1950 var 29 skyttere. Da deltok laget med 12 mann i landsdelsstevnet og i samlagsstevnet deltok 6 mann. Utover i 50-tallet var det en jevn tilbakegang i antall aktive skyttere, og i 1960 var det 16 aktive skyttere i laget.
Det var i denne tiden en god deltakelse i stevner utenfor Alteren. Man hadde også en årlig lagkonkurranse med Røvassdalen skytterlag.
Det var i denne perioden flere skyttere som gjorde seg bemerket med god skyting, både ute og på heimebane. Dersom man skulle nevne noen spesielt, måtte det være Arnold Gullesen som var vinner av flere klubbmesterskap, og som oppnådde mange fine premieringer både i samlaget, og på landsdelsstevnet. På landsskytterstevnet i Bodø i 1965, fikk han gylt medalje.
Den første pokalen som ble oppsatt i 1949, var «Jakob Kjødes minnepokal». Man måtte få 3 aksjer i den for å få den til odel og eie. Den ble til slutt vunnet av Arnold Gullesen i 1957.
I årene fra 1960 til 1973 var det en relativt god aktivitet i laget med mange aktive skyttere.

Etter at laget ble reorganisert i 1984, var det god aktivitet blant de aktive skytterne. Hvert år er det blitt avholdt terminfestede skytinger med god deltakelse fra laget. Det er blitt arrangert treningsskyting med luftgevær på Steinrøys der man søkte å få med ungdom med tanke på rekrutteringen i laget. Man har også terminfestet og arrangert både Alteren Cup og Strupen Cup. Flere skyttere fra laget har også deltatt aktivt i samlagsskytinger, landsdelsstevner, og på landsskytterstevnet.
Mange av lagets aktive skyttere har prestert gode resultater i sine klasser, og plassert seg høyt på resultatlistene både lokalt og på landsdels- og landsskytterstevne.
Men en person bør nevnes spesielt. Det Knut Gullesen. Han deltok på kongelaget både i 1991 og i 1992. Han var med på omskyting om Aftenpostens sølvfat i -91, og vant denne trofeen i -92. Han ble nr. 5 på kongelaget i 1992. Han innehar også samlagsrekorden med 347 poeng.
Det største arrangement som er blitt holdt på skytebanen er Norgescupstevnet i 1991. Dette stevnet som var arrangert i samarbeide med Mo Skytterlag, gikk over 3 dager og samlet over 600 deltakere fra hele landet. Et nytt Norgescupstevne ble arrangert i 1997, men da var det under 150 deltakere. Den store deltakelsen i 1991 skyldes nok at dette stevnet var rett før landsskytterstevnet som var i Bodø det året.

SLUTTORD

Jubileumsåret vil bli avsluttet med en jubileumsfest. Styret har oppnevnt følgende til æresmedlemmer for lang og god innsats for skytterlaget:
Martin Alternes, Arnold Gullesen, Gunnar Gullesen, Magnor Heien og Terje Kristensen. Til disse er det laget en jubileumsmedalje som skal tildeles ved festmiddagen.
Laget har i alle år hatt et noe varierende medlemstall. Dette kan ha forskjellige årsaker, men i jubileumsåret har vi ca. 70 medlemmer. Dette er vel av de høyeste medlemstall vi har hatt. La oss håpe at det også vil øke i tiden fremover.
Skytterlaget har aldri vært noe rik på penger. Økonomien har balansert med tilskudd fra bingo, loddsalg, arbeidsoppdrag for firmaer osv.
Den største aktiva som er i laget er den innsats som blir gjort av medlemmene.
Også i tida som kommer er det store oppgaver som venter. Her kan nevnes det med å få bygd ferdig skytterhuset, framføring av elektrisitet, vann og kloakkanlegg til banen.
Alt arbeide i laget er motivert med å skape et godt sosialt miljø for medlemmene, og å legge forholdene best mulig til rette for skytterne.
Å få med de unge er også en stor oppgave. Det er i første rekke her det må gro frem nye skyttere som kan bli glad i skytesporten, og som skal utgjøre fremtiden for Alteren skytterlag.

TIL LYKKE MED 50 ÅRSJUBILEET.

Arnstein Remmen 7/11 1997

BASAR PÅ ALTERNESET SOMMEREN 1997

Ordet basar gir vel for de fleste assosiasjoner til barndommen.
Alle småjenter (og etterhvert enkelte gutter) med respekt for seg selv,
har hatt basar til inntekt for f.eks. Redd barna!
Gevinster fikk man enten på butikker eller av snille foreldre og naboer. Man skrev tall og nuller på papirlapper og brettet sirlig det enkelte lodd før det ble blandet med de andre i bøtta. Vi pleide å ha et par pappesker til bord og til utstilling av gevinster. Så stilte man seg opp på et gatehjørne, eller helst utenfor Samvirkelaget, for dit kom det mange folk!

I sommer kunne folk på Alterneset oppleve å ha en ekte basar i nabolaget.
Maylen Nilsen og Maja W. Salamonsen, dengang 9 år, hadde gjort et grundig forarbeid før de entret innkjørsla på skolen. Først lagde de lapper som de la i nesten alle postkassene fra Almlia til og med Bakken. Der fortalte de om planene sine for en basar til inntekt for SOS-barnebyer og de ba folk som hadde noe å avse til gevinst om være klare et par dager senere. Da skulle de nemlig besøke alle som hadde fått lapper på forhånd. Spente begynte de å gå fra hus til hus. Ville folk være irriterte på dem, eller kanskje mange ikke hadde noe å gi? Stor og god var overraskelsen da de ble møtt av den ene blide naboen etter den andre. Folk hadde virkelig forberedt at jentene skulle komme på døra, og de aller fleste hadde et eller annet å bidra med. Utrolig mye fint, flott og gjevt fikk de. De måtte gå to turer for å få med seg alt!

Så måtte gevinstene registreres og nummereres.
Hvor mange blanke lodd skulle vi ha for hver gevinst?
Tilsammen 100 gevinster tilsa at det tilsammen måtte være ca 1000 lodd. Og for en krone loddet skulle regnestykket bli ca 1000 kr i inntekt, hvis man fikk solgt alt!

Da dagen kom for å etablere basarstand ved skolen, hadde jungeltelegrafen gått slik at det stod flere forventningsfulle loddkjøpere klare.
I løpet av de første timene var det til dels stor kø.
Alle så ut til å vinne, dermed ble iveren desto større.
Enkelte bar avsted med store deler av gevinstbordet.
I det vakre sommerværet var det ingen sak å holde basar på timesvis.

Etter et par dager var så godt som alle lodd solgt. To stolte, flinke jenter kunne konstatere at 945 kr ville gå til å hjelpe barn i Bosnia gjennom SOS Barnebyer.
Senere har de mottatt hver sin diplom for innsatsen.

Den gode følelsen av å gjøre noe nyttig for andre barn pluss at man skaper litt liv og røre blant bygdaværingene, var god "betaling" for arbeidet.

Takk fra Maja og Maylen til alle som bidro med gevinster og loddkjøp.

Britt Nancy Westgaard

JULEGRANTENNING 1997

Også i år ble det julegrantenning ved skolen. Grana fra i fjor hadde sagt pass, og ble erstattet med en ny. Komiteen hadde en litt enklere jobb i år, siden grunnarbeidet med arrangementet ble lagt i fjor.

I overkant av 100 mennesker møtte opp i år. Det var dobbelt så mange i fjor og det skyldes nok at alle husstandene da fikk beskjed i posten, mens vi denne gang kun fikk tid til å distribuere lapper med alle ungene på skolen + noen få til.

Dessverre så har vi ikke et operativt musikkorps i bygda i år, så julesangene ble vokalt framført mens man gikk rundt juletreet. Det gikk greit! Plutselig så dukket julenissen opp og da sang alle "På låven sitter nissen". I år hadde nissen fått tips om å ta med flere pakker enn i fjor, så det ble en smak til alle og vel så det!

Også i år ble det servert varm gløgg,
og i tillegg fikk alle hver sin pakke med sjokolademelk.
Vi har virkelig mange støttespillere
som er med på å få dette til, uten at folk må stå med
pengeboka vidåpen
- takk til alle som generøst har bidratt!

Været var absolutt brukbart,
vi håper det også kan være en tradisjon for senere arrangement.
Ballen blir sannsynligvis sparket videre
m.h.t. å arrangere julegrantenninga.
Vi håper at de som blir spurt stiller seg positiv til det.

På vegne av komiteen 1997,
Britt Nancy Westgaard

EN NY STYRKE (av Sue Mitchell)

Det er stunder i ett hvert liv
att en føler seg såret og alene.
Men jeg tror att de ganger
vi føler oss fortapt
og alt rundt oss synes å falle sammen.
er broer for vekst.

Vi strever og prøver å finne tilbake
til trygghet, i det som var.
Men nesten på tross av oss selv,
trer vi ut på den andre siden,
med en ny innsikt,
en ny erkjennelse,
og en ny styrke.

Det er nesten som om
at vi må gjennomgå smerten og strevet,
for å vokse,
og nå nye høyder.

Audhild 5.

22.januar 1998

Redaksjonsmøte med forviklinger ...

På veg til redaksjonsmøte kan man bli glad for å ha mobiltelefon. Veldig glad. Mon tro han som oppfant den var utsatt for noe lignende?

Den dagen vi skulle ha redaksjonsmøte var det plutselig et havsens uvær og speilhålke, nesten den verste i manns minne. Så jeg ble kjørt opp til Altermarka for sikkerhets skyld. Vegen var strødd og fin, det gikk glatt (!) Men oppafor Åsen er som kjent verdens ende - der bor ikke folk bare noen marka-lam (omtrent). Så der endte strøingen. Av og til opplever man sånne øyeblikk i livet: vi kunne ikke snu, heller ikke stoppe. Så var det bare å stå han av framover med et anstrengt smil på bleke lepper. Da det bar på hau i grøfta, i Gråtnes-krysset, hadde det egentlig ant oss lenge. Hva nå? Her var gode råd dyre. Traktorslep! Da var mobiltelefonen, denne utskjelte innretning, god å finne. På oppringing kom Stig Forsmo og drog bilen, med sjåfør, ned på Åsen og sendte den tilbake til sivilisasjonen.

Resten av innholdet i bilen (Nancy med oppakning) hoppet over i Øyvinds bil, han var heldigvis også forsinket og kom så beleilig forbi. Posten skal fram. Så også Heimhug.

Men prøvelsene var enda ikke slutt. Elvdalen, en u-dal fra naturens hånd, var omgjort til en voggemeie, alle sjåførens strabaser var til ingen nytte. Det endte med at vi måtte sette bilen fra oss og gå. Nå er det jo egentlig ikke så lange biten, men på det føret ble vegen tredobbelt lang, ett skritt frem og to tilbake. Det kunne ha regnet! Regn var bare forbokstaven. En time og ett kvarter forsinket kom vi omsider dit vi skulle, søkkvåt og forpjusket, men med humøret på topp. Og så kunne redaksjonsmøtet begynne. Alt for Heimhug. Hurra!

P.S.
I skrivende stund er vi ikke kommet oss herfra enda.
Evt. føljetong i neste nummer.

Smått om lítt ... lítt om smått

Vi minner Årsmøte i ungdomslaget som blir avholdt på Steinrøys
Lørdag 31. januar kl. 19.00.

Vi oppfordrer alle medlemmene til å møte opp og komme fram med sine synspunkter vedrørende driften av ungdomslaget.

HEDERSPRIS!!!!

Det lakker og lir mot årsmøte og igjen er
det tid for nominering til årets HEDERSPRIS.
Har du forslag på kandidat, så gi oss et tips om det.
Enten til lagets leder eller til leder av valgkomiteen.
(leder av valgkomiteen er Liv Zetterlund Nilsen).

Lederen.

Har du stoff som kan være aktuelt til heimhug. Tips oss eller send oss en reportasje.

Det ble i fjor høst laget nye oppsett av komitèene. Noen har gått og nye er kommet til. Vi gleder oss til nye freske innspill og nye idèer til arrangemangene framover.

ANNONSE

NANCY

ØYVIND

Heimhug
selges på butikken
på Alteren.